GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĚ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNȚIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 98. — Luni, Marțĭ 5 (17) Maiu. — 1887.

Brașovŭ, 4 Maiu 1887.

„Ațĭ luatŭ asupră-vĕ angajamentulŭ moralŭ de a conlucra cu zelŭ și lealitate în direcțiunea indicată de conferență și avețĭ sĕ rĕspundețĭ pentru faptele vóstre înaintea forului moralŭ alŭ națiunei!“

Aceste cuvinte le-amŭ adresatŭ delegațilorŭ conferenței generale a alegătorilorŭ românĭ la 1881, acésta le amŭ ḍis'o și delegațilorŭ dela 1884 și acésta le-o repetămŭ și aḍĭ membrilorŭ conferenței nóstre din sĕptĕmâna trecută.

Amŭ luatŭ asupră-ne din nou în conferența trecută unŭ angajamentŭ moralŭ față cu națiunea și datoria nóstră românéscă, onórea numelui nostru și interesulŭ comunŭ naționalŭ pretinde sĕ satisfacemŭ fără întârḍiere și cu cea mai mare consciențiositate acestui angajamentŭ.

N'ajunge ca conferența nóstră sĕ aducă decisiunĭ, ci trebue sĕ se găsécă și bărbații carĭ sĕ scie stórce respectŭ și ascultare acestorŭ decisiunĭ în mijloculŭ poporului nostru. In prima liniă suntŭ chiămațĭ a-o face acésta delegații alegătorilorŭ noștri, carĭ au luatŭ parte la conferență, s'au sfătuitŭ împreună trei ḍile și în unanimitate au adusŭ acele hotărîrĭ.

Bine, că avemŭ ḍiare, prin carĭ se publică și se esplică decisiunile conferenței, bine că se trimetŭ apelurĭ din partea comitetului centralŭ cu acelașĭ scopŭ, dér tóte acestea nu potŭ fi de ajunsŭ spre a înforma poporulŭ cum se cade despre ceea ce s'a hotărîtŭ în Sibiiu. Este neapĕratŭ de lipsă ca sĕ li se spună și cu graiulŭ alegĕtorilorŭ noștri ceea ce trebuie sĕ scie, pentru ca cu toții sĕ observe una și aceeașĭ liniă de purtare, după cum pretindŭ interesele solidarității nóstre naționale.

Spre scopulŭ acesta se cere sĕ intervină personalŭ înșișĭ membrii conferenței trecute. Ei și așa suntŭ datorĭ a da sémă alegĕtorilorŭ, carĭ șĭ-au pusŭ încrederea în ei, despre ceea ce au lucratŭ la conferența trecută. Sĕ o facă acésta neamĕnatŭ. Sĕ stăruieascǎ pe lângă cluburile nóstre electorale din comitate, ca sĕ convóce câtŭ mai curêndŭ pe alegĕtorii românĭ și înaintea întrunirilorŭ de alegĕtorĭ sĕ raporteze cu deamĕruntulŭ despre tóte cele petrecute la conferență, sĕ le esplice decisiunile ei și sĕ le arate carĭ suntŭ postulatele și desideriile partidei naționale române, sĕ le pună înaintea ochilorŭ, că Românii numai atuncĭ îșĭ vorŭ câștiga respectulŭ adversarilorŭ lorŭ, când le vorŭ dovedi, că suntŭ unŭ trupŭ și sufletŭ în apĕrarea limbei și a naționalității lorŭ.

C'unŭ cuvêntŭ, delegații conferenței trecute trebue sĕ propoveduiască credeulŭ politicŭ alŭ partidei române naționale și prin sfaturĭ înțelepte sĕ îndemne pe alegĕtorii românĭ de a se grupa cu toții în unire sub stégulŭ solidarității naționale.

Accentuândŭ aicĭ înainte de tóte datoria morală și națională, ce le incumbă celorŭ 140 de membrii ai conferinței din Sibiiu în privința acésta, nu voimŭ nicĭdecum sĕ prejudecămŭ sacrei datorii ce-o are în acelașĭ timpŭ fiecare Românŭ înțelegĕtorŭ și binesimțitorŭ de a lucra și a stăruì pentru ca sĕ se respecteze votulŭ conferenței partidei nóstre și solidaritatea nóstră națională sĕ se manifeste cu tăriă în tóte părțile.

Datorĭ suntŭ în deosebĭ tinerii noștri pătrunșĭ de însemnătatea și de seriositatea luptei nóstre legale naționale de a sprijinì pe bărbații noștri în toțĭ pașii lorŭ, menițĭ a susține buna înțelegere și legăturile frățescĭ în sînulŭ poporului românŭ. Fie-care membru alŭ partidei nóstre naționale, fiă bĕtrânŭ séu tinĕrŭ, este obligatŭ a contribuì din tóte puterile sale cu luminele și cu sfatulŭ sĕu, pentru ca alegĕtorii noștri sĕ observe disciplina națională și sĕ nu se facă unelte órbe ale unorŭ planurĭ egoiste și dușmane causei nóstre românescĭ.

Adversarii noștri au puterea în mână și ne-amŭ convinsŭ de nenumĕrate orĭ, cu câtŭ cinismŭ se folosescŭ ei de ea spre a seduce și a terorisa pe alegĕtorii noștri în totŭ chipulŭ. Noi acestei forțe brutale nu-i putemŭ opune aḍĭ decâtŭ numai forța morală, și de-órece legea esistentă ne împiedecă de a face presiune directă asupra alegĕtorilorŭ cu privire la întrebuințarea votului lorŭ, nu ne remâne alta, decâtŭ a lumina pe alegătorii noștri asupra adevĕratelorŭ lorŭ interese sfătuindu-i sĕ nu se abată dela cărarea prescrisă de îndatorirea națională.

Insĕ tocmai pentru că vomŭ avé sĕ ne luptămŭ cu forța brutală și cu totŭ felulŭ de piedecĭ legale și nelegale, se cere sĕ stăruimŭ cu atâtŭ mai energicŭ spre a redica și susține forța morală a decisiunilorŭ conferenței nóstre în sînulŭ alegĕtorilorŭ românĭ.

De aceea delegații conferenței trecute trebue sĕ ia imediatŭ inițiativa ér toțĭ ceilalțĭ trebue sĕ-i sprijinéscă cu tótă puterea spre a face câtŭ mai curêndŭ sĕ scie fie-care alegĕtorŭ românŭ ce a hotărîtŭ conferența Românilorŭ și cum trebue sĕ procédă elŭ la viitórele alegerĭ ca sĕ corĕspundă așteptărilorŭ naționale și sĕ ajute, ér nu sĕ strice causei românescĭ.

Vocĭ din pressă asupra conferenței nóstre.

Ḍiarulŭ guvernamentalŭ din Clușiu „Kolozsvár“ scrie în numĕrulŭ sĕu dela 10 Maiu unŭ articulŭ de fondŭ sub titlulŭ „Mișcare națională“, în care, ocupându-se de conferența nóstră din Sibiiu, comunică mai întâiŭ cuprinsulŭ concluselorŭ luate de conferență, apoi continuă așa:

Partea positivă și negativă a nisuințelorŭ peste totŭ tinde așa déră a duce în deplinire nu mai puținŭ de câtŭ stergerea uniunei, restituirea marelui principatŭ alŭ Transilvaniei și încă pe basa sufragiului universalŭ, care, décă s'ar introduce prin lege în tótă țéra, ar pune în perspectivă resultatulŭ, că „naționalitățile“, carĭ constitue poporațiunea Ungariei, s'arŭ constitui în confederațiune ér acésta, încâtŭ privesce părțiie ardelene, ar avé de consecență, că maioritatea numerică a poporațiunei acestei țĕrĭ separate, adecă Valahii, arŭ deveni „națiune“ domnitóre; limba „țerei“ ar fi limba valahă, oficiele learŭ ocupa Valahĭ, în biserică, în scólă ar dispune în modŭ nețermuritŭ elementulŭ domnitorŭ și ar aproba lupta directă și indirectă pornită din tóte părțile contra tendințelorŭ naționale ale Maghiarimei.

Programulŭ acesta, ce atinge cutezanța, determinarea și radicalismulŭ, trebue sĕ recunóscemŭ că nu cu mână sgârcită este compusŭ și mĕsuratŭ, ar vré acuratŭ din creștetŭ până 'n tălpĭ și deplinŭ perfectŭ sĕ schimbe întréga situațiune de aḍĭ. Ar schimba modulŭ și basa organismului statului, ar schimba procedura judiciară, administrațiunea și instrucțiunea publică; arŭ transforma modulŭ de guvernare, relațiile de limbă și poporŭ și ca urmare naturală a tuturorŭ acestora: mĕsura bogăției și proprietății fiăcărui factorŭ, după ce cei 140 membrii din 69 cercurĭ electorale ai conferenței din Sibiiu arŭ puté sĕ ia în mână conducerea afacerilorŭ, și arŭ puté ocupa posturile de oficialĭ astfelŭ înciripate.

Greutatea esecutărei zace numai în bagatelulŭ lucru de a înființa mai întâiu *tabula rassa* pe séma acelei reforme marĭ: mai întâiu ar trebui descompusă constituțiunea legală a Ungariei, organismulŭ unității statului sĕ se sfarme în bucățĭ; factorii legislativei maghiare: regele încoronatŭ, magnații și deputații poporului sĕ se pună sub eventualulŭ dreptŭ de votisare, pentru ca sĕ pótă esista confederațiunea națiunilorŭ și Tĕuțimea din părțile de susŭ, Slăvimea dela médăḍi, Bănățimea dela Timișŭ, Valahimea dela Maramurĕșŭ, Bihorŭ și Ardélŭ sĕ-șĭ pótă căpĕta fiă-care deosebitŭ țéra sa propriă și în aceea sĕ pótă dispune după placŭ și ca națiune sĕ pótă stăpâni.

Și se póte, că cei 140 membri dela Sibiiu, carĭ cea mai mare parte ei pe ei s'au trimisŭ acolo, se încredŭ în aceea, că acéstă bagatelă problemă o vorŭ puté deslega cu cea mai mare ușurință, dér totușĭ, până când se vorŭ face tóte aceste schimbărĭ, nu putemŭ cu totulŭ sĕ tăcemŭ fără a da espresiune modestei nóstre nedumerirĭ, că óre în ce modŭ se va pune în lucrare acestŭ mare procesŭ alŭ transformațiunii?

Au ridicatŭ la conclusŭ passivitatea, care până acum fusese restrênsă la unŭ cercŭ mai îngustŭ; nu trimitŭ nicĭ deputațĭ naționalĭ în legislativă, nicĭ cu voturile lorŭ nu străbatŭ acolo, ca acestorŭ scopurĭ ce și le-au propusŭ sĕ li se pótă da espresiune în parlamentŭ. Cine vorŭ fi așa déră aceia, carĭ sĕ propună în legislațiunea maghiară, și în unire cu magnații și cu coróna sĕ prefacă în lege marea reformă: principiulŭ sufragiului universalŭ, sistemulŭ confederațiunei, ruperea teritorielorŭ deosebitelorŭ naționalitățĭ și autonomia acestora cerută în programă? Simplulŭ ḍilerŭ slovacŭ, ce-i drept, după anecdota lui Franciscŭ Deak, a șeḍutŭ cu straița gólă sub murii cetății Buda pentru ca sĕ rabde la fóme până atuncĭ, până când cetatea din causa fómei se va preda. Dér, ḍeu, cetatea, fiindŭ bine provĕḍută, a pututŭ resista până când bietulŭ Slovacŭ s'a dusŭ pe copcă. Așadéră Sibiienii în partea positivă a programului potŭ sĕ ia asupră-șĭ chiar și cele mai afundŭ tăiătóre planurĭ, cele mai radicale scopurĭ reformătóre, dér, décă pentru cucerirea cetății constituțiunii maghiare îșĭ alegŭ acelŭ modŭ de flămânḍire, ca se sédă cu straița gólă a passivității la póla dealului, ne tememŭ, că nu vorŭ ajunge la mai multŭ, decâtŭ Slovaculŭ de atuncĭ.

Și noi credemŭ, ba suntemŭ convinșĭ, că nu numai în acésta șĭ-au greșitŭ domnii dela Sibiiu socotelile, ci și în aceea, că se țină și se dau pe sine ca representanțĭ ai poporului cu limbă română din țĕrile ungare. Pe când ei înșișĭ sciu mai bine decâtŭ toțĭ, că acestŭ poporŭ cu totulŭ altmintrelea simte, cugetă și lucréză, decâtŭ cum ei, 140, ar vré sĕ se facă pe ei și pe lume sĕ crédă. Ai cui delegațĭ au fostŭ ei? Ai lorŭ. In alŭ cui nume au pututŭ vorbi? Numai în alŭ lorŭ. Pe cine au pututŭ ei îndatora la passivitate? Érășĭ numai pe ei. Fiindcă la tóte alegerile din 1865 încóce au luatŭ parte multe, multe mii de alegĕtorĭ românĭ, continuu și consecventŭ au datŭ de minciună pe aceștĭ profețĭ, carĭ se împunŭ ei înșișĭ.

Și din cei 140 fantasticĭ dela Sibiiu mulțĭ se potŭ arăta pe nume, carĭ jură pe passivitate și au votatŭ la alegerĭ. Și în tesele positive ale programei lorŭ tocmai atâta adevĕrŭ se află, câtŭ adevĕrŭ se află în procederea lorŭ cu privire la acestŭ punctŭ cardinalŭ, și precum pasivitatea în state, ce suntŭ întocmite după formele de guvernământŭ constituționale și parlamentare, duce în teoriă la absurditatea impotenței, totŭ așa realitatea practică face de risŭ la fie-care pasŭ pe aceste fantome ale închipuirei, peste carĭ viéța trece frumosŭ la ordinea ḍilei.

Pururea se potŭ întruni din timpŭ în timpŭ érășĭ și din nou în Sibiiu orĭ aiurea și sĕ se dea reciprocŭ de marĭ patrioțĭ, de eroi naționalĭ, orĭ chiar de martirĭ, cu tóte astea timpulŭ de dragulŭ lorŭ nu va sta liniștitŭ pe locŭ, ci va pâși mai departe, va grăbi, va distruge, va construi, va promova crescerea, desvoltarea, dér nicĭodată nu va readuce trecutulŭ. Fantasticii viețuescŭ trecutulŭ în închipuirea lorŭ și în halucinațiunile lorŭ încâlcite, scăpândŭ ḍiua de aḍĭ, perḍêndŭ pe cea de mâne, pe când omulŭ activŭ, cu putere de viéță și creatŭ pentru fapte îșĭ asigură viitorulŭ sĕu cu minte muncitóre.

*

„Rĕsboiulŭ“ dela 3 Maiu v. vorbindŭ în articululŭ de fondŭ despre conferința nóstră ḍice, că unŭ actŭ fórte importantŭ din tóte punctele de vedere s'a sĕvêrșitŭ la Sibiiu de către conferința generală electorală a delegațilorŭ alegĕtorilorŭ românĭ, adoptândŭ o resoluțiune prin care se hotărĕsce linia de conduită ce trebue sĕ aibă toțĭ Românii din provinciile de sub coróna Sf. Stefanŭ, față cu tendințele și asupririle Ungurilorŭ. După ce reproduce apoi resoluțiunea întrégă, încheiă astfelŭ:

Din cuprinsulŭ acestei resoluții reese, că numai

Românii carĭ locuescŭ în ţinuturile de sub coróna Sf. Stefanŭ indură tóte nedreptăţile şi neajunsurile, pe când cei din Bucovina, carĭ se află sub administraţia Austriei propriu ḑise, se bucură de tóte libertăţile ca şi celelalte naţionalităţĭ. — Din nenorocire însĕ aceştia suntŭ numai în numĕrŭ de vre-o 200.000, pe când cei din Ungaria numĕră peste trei milióne. Ca fraţĭ de sânge, carĭ avemŭ aceeaşi origine şi aceeaşi limbă, nu putemŭ rĕmâné indiferenţĭ faţă cu suferinţele ce le indură Românii de peste Carpaţĭ dela o populaţiă, care deşi păstréză încă nisce moravurĭ şi chiar legĭ din evulŭ mediu, totuşĭ se bucură de unŭ privilegiu extraordinarŭ în sînulŭ celorlalte popórĕ din imperiulŭ austro-ungarŭ şi în contra intereselorŭ naţionale, politice şi economice ale acestora.

D-nii Ungurĭ împreună cu autorităţile lorŭ nu voescŭ nicĭ mai multŭ nicĭ mai puţinŭ, decâtŭ a nimici cu desĕvêrşire românismulŭ de acolo, recurgêndŭ la tóte mijlócele cele mai arbitrare şi violente.

Faţă cu acéstă situaţiă nicĭ nu se puté lua altă resoluţiă mai nemerită ca cea de mai susŭ, şi nu putemŭ decâtŭ sĕ felicitămŭ pe iniţiatorii ei, dorindŭ ca toţĭ Românii din Ungaria sĕ fiă însufleţiţĭ de acelaşĭ patriotismŭ şi perseverenţă, întêmpinândŭ pe asupritorii lorŭ cu o strînsă şi solidară unire pe tóte terenurile.

Visita Impĕrătesei Elisaveta la Sinaia.

Sinaia, 3/15 Maiu 1887.

Precum s'a anunţatŭ în pressa nóstră şi a d-vóstră, M. Sa Impĕrătésa Austriei a întorsŭ visita, ce MM. LL. Regele şi Regina nóstră i-au făcutu-o la Mehadia. Visita a avutŭ unŭ caracterŭ cu totulŭ intimŭ, de aceea la primire n'au fostŭ de faţă nicĭ unŭ ministru românŭ şi nicĭ ambasadorulŭ austriacŭ.

Impĕrătésa Elisaveta a venitŭ cu trenulŭ de pe linia Vêrciorova-Bucurescĭ-Ploescĭ. In gara Ploescĭ a dejunatŭ şi apoi a pornitŭ spre Sinaia, unde a sositŭ Sâmbătă la 9 óre diminéţa. La dorinţa esprimată de Impĕrătésa, nu s'a făcutŭ nicĭ o primire oficială. La gara Sinaia a fostŭ întêmpinată numai de Regele Carol, de Regina Elisabeta şi de primarulŭ Sinaiei, Iorgu Ionescu. Primirea a fostŭ fórte cordială. Gara şi vilele, pe dinaintea cărora au trecutŭ trăsurile curţii până la castelulŭ Peleşŭ, erau frumosŭ decorate cu bradĭ şi florĭ, şi împodobite cu stégurĭ austriace (negru-galbenŭ) şi române. De asemenea staţiunile şi cantónele pe unde a trecutŭ trenulŭ cu Impĕrătésa erau frumosŭ decorate şi împodobite.

Ajungêndŭ la castelŭ, o companiă de vênătorĭ şi cu musica militară au datŭ onorurile, cântându-se imnulŭ austriacŭ. Sâmbătă după dejunŭ Maiestăţile Lorŭ au făcutŭ împreună escursiunĭ prin pădure. Séra castelulŭ Peleşŭ şi parculŭ dinprejurŭ au fostŭ strălucitŭ iluminate cu electricitate şi musica a cântatŭ înaintea castelului.

Duminecă diminéţa la 5 óre i s'a dusŭ împĕrătesei, care încă totŭ sufere încâtva, lapte de vacă próspĕtŭ mulsŭ. La 6 óre a plecatŭ la preumblare cu damele de onóre. Dejunulŭ l'au luatŭ împreună Impĕrătésa cu Regina nóstră, în casa de vênătóre, fiindŭ singure amêndouĕ şi servite de unŭ singurŭ servitorŭ.

Nicĭ în cursulŭ ḑilei de Sâmbătă nicĭ în celŭ de Duminecă n'a primitŭ Impĕrătésa nicĭ o deputaţiune, şi prin urmare nicĭ pe cea a coloniei austro-ungare ce era sĕ vină din Bucurescĭ.

Predealŭ, 3/15 Maiu 1887.

Aḑĭ la 4 óre 30 minute a sositŭ trenulŭ regalŭ cu Impĕrătésa Austriei, şi cu Regele şi Regina nóstră, carĭ au acompaniatŭ pe înaltulŭ óspe până la Predealŭ. Publicul adunatŭ aci le-a făcut o primire căldurósă, dér ovaţiunile fiindŭ interḑise s'au auḑitŭ câteva strigărĭ de „sĕ trăiască“. Gara, peronulŭ şi sala de aşteptare erau frumosŭ împodobite cu cununĭ de bradŭ şi florĭ, cu covóre, şi decorate cu sute de stégurĭ şi steguleţe austriace şi române, — steagŭ ungurescŭ nu era nicĭ unulŭ — şi cu insemne cu coróna Maiestăţii Sale Impĕrătesei şi cu iniţiala *E*.

Maiestăţile Lorŭ aci coversândŭ cam vr'o 20 minute, până ce s'a arangiatŭ trenulŭ Impĕrătesei, care sosise anume la Predealŭ sĕ o ia.

La plecare despărţirea a fostŭ fórte cordială. Impĕrătésa şi Regina nóstră s'au sărutatŭ, Regele a sĕrutatŭ Impĕrătesei mâna. In mersulŭ trenului, până ce nu s'a mai vĕḑutŭ, Regina şi Impĕrătésa îşĭ fluturau batistele. Amêndouĕ erau fórte vesele.

Aci observŭ, că trenulŭ regalŭ dela Sinaia până la Predealŭ a fostŭ condusŭ de directorulŭ căilorŭ ferate române Cantacuzino, acompaniatŭ de inginerulŭ Silea şi de primarulŭ Sinaiei.

Inainte de întórcerea trenului regalŭ la Sinaia, au presentatŭ Reginei buchete de florĭ douĕ drăgălaşe fetiţe ale d-lui Ceauşescu; Regina amabilă ca totdéuna a îmbrăţişatŭ şi a sărutatŭ pe cele douĕ fetiţe. Trenulŭ regalŭ se 'ntórse apoi îndĕrĕtŭ.

Vĕ comunicŭ şi unŭ incidentŭ hazliu întêmplatŭ cu acéstă ocasiune. Comerciantulŭ bogătanŭ din Braşovŭ Andreiu P. tocmai sosise aci cu trenulŭ dela Braşovŭ mergêndŭ spre Bucurescĭ. Avea cu sine o geantă cu o sumă mare de banĭ în ea, precum se ḑice. Nu sciu din zăpăcélă, orĭ că'i plăcea mai multŭ trenulŭ regalŭ, nu perdù vreme multă şi 'şĭ aşeḑă geanta cu banii în acelŭ trenŭ. Acesta pornì fără sĕ se dea obicĭnuitele semnale ca la alte trenurĭ şi astfelŭ Andreiu rĕmase 'n gară, ér geanta plecà spre Sinaia. Vĕ puteţĭ închipuì faţa ce o făcù când observà că geanta cu banii l'a păcălitŭ şi se uita după trenŭ ca Ţiganulŭ după căciulă când i-a căḑutŭ în apă. Norocŭ că aḑĭ avemŭ telegrafŭ, nu ca pe vremea Ţiganului, şi aşa iute se telegrafià la Sinaia, unde fugara geantă fù oprită şi apoi la trecere predată stăpânu-sĕu.

SCIRILE ḐILEI.

Maiestatea Sa Impĕrătésa s'a întorsŭ erĭ după améḑĭ dela visita ce a dat'o Regelui şi Reginei României la Sinaia. Intre 5 şi 6 a trecutŭ pe la gara de aci, unde se adunase fórte multă lume ca s'o véḑă. Impĕrătésa însĕ nu s'a arătatŭ de locŭ la feréstra cupeului. Primarulŭ Braşovului i-a trimisŭ în cupeu unŭ buchetŭ de florĭ.

—x—

Ministrulŭ ungurescŭ de interne a îndrumatŭ tóte autorităţile din patriă şi mai vîrtosŭ comunele, ca espediţiile şi epistolele oficiale, carĭ se trimitŭ pe teritoriu'ŭ ungarŭ, prin urmare şi cele adresate *cătră autorităţile armatei comune*, sĕ se adreseze *în limba unguréscă*, aşa déră tóte espediţiile oficiale scutite de porto au sĕ se adreseze de aci încolo în »limba statului“. Totŭ în sensulŭ acesta a îndreptatŭ *ministrulŭ instrucţiunei* publice o ordinaţiune *cătră oficiele bisericescĭ*, ér *ministrulŭ lucrărilorŭ publice* a îndrumatŭ oficiile postale ca la primirea obiectelorŭ espedate sĕ fiă cu luare aminte la observarea acestei ordinaţiunĭ şi despre acele scrisorĭ, carĭ nu corĕspundŭ acestei cerinţe, sĕ facă arătare direcţiunei postale. Intru aceea însĕ oficiile postale, décă trimiţĕtorulŭ nu vrea sĕ priméscă îndĕrĕtŭ pachetulŭ séu scrisórea trimisă, pentru încunjurarea întârḑiărei, suntŭ datóre sĕ le priméscă fără nicĭ o obiecţiune şi sĕ le trimită mai departe. — Tóte suntŭ înzadarŭ, d-lorŭ maghiarisatorĭ, nu vĕ veţĭ ajunge scopulŭ!

—x—

Ni-se scrie din *Budapesta*, cu data 13 Maiu n.: „Incă unŭ studentŭ românŭ s'a premiatŭ la facultatea teologică din Budapesta. Anţĕrţŭ Ioanŭ *Gheţie*, pentru rutina sa în oratoria sacră; anulŭ trecutŭ Felicianŭ *Branŭ*, care ĕst-timpŭ s'a făcutŭ licenţiatŭ, depunêndŭ rigurosulŭ II din dogmatică, pentru unŭ elaboratŭ alŭ sĕu; anulŭ acesta a fostŭ premiatŭ *Nicolau Jurma* pentru unŭ operatŭ scrisŭ în limba latină despre: modulŭ de alegere a Pontificilorŭ Romanĭ, începêndŭ din timpurile cele mai vechĭ. D-lŭ Gheţie, de presentŭ profesorŭ la Năsĕudŭ, a fostŭ gherlanŭ, Branŭ a fostŭ oradanŭ, ér Jurma e din diecesa Lugoşului. Vedemŭ aşa déră că diecesele, prin fii sĕi, desvoltă între sine o nobilă emulaţiune. Suntemŭ sigurĭ, că în anulŭ viitorŭ pe asta vreme va pune coróna unulŭ din archidiecesa Blaşiului«.

—x—

Kulturegyletulŭ ardeleanŭ 'şĭ-a ţinutŭ la 12 Maiu n. şedinţa sa lunară ordinară sub preşedinţa fişpanului Gavril Bethlen, la care au luatŭ parte din provinciă conţii Geza Kuun, Dominik Teleki, Gustav Teleki şi vicespanulŭ Tĕrnavei micĭ Domide Gal etc. S'au votatŭ 500 fl. pentru sprijinirea şcólelorŭ şi incendiaţilorŭ din Trăscău. Reuniunea scriitorilorŭ şi artiştilorŭ e învitată a lua parte la adunarea generală ce se va ţiné la 28 Augustŭ n. în Sepsi-Sân-Gegorgĭ. Totodată se va ţiné în Lunia Rusaliilorŭ o mare conferinţă la Cluşiu. Averea Kulturegyletului a fostŭ la finele lui Aprilie 251,000 fl. — Ce de cicroborŭ pentr'unŭ toporŭ!

—x—

Ministrulŭ ungurescŭ de agricultură, industriă şi comerţŭ a concesŭ sĕ se ţină în comuna *Ocurişŭ*, din comitatulŭ *Bihorŭ*, în fiăcare Marţĭ têrgŭ de sĕptĕmână.

—x—

Reuniunea pompierilorŭ voluntarĭ din opidulŭ Blaşiu va arangia *maialulŭ* sĕu cu care e împreunată inaugurarea depositului şi o producţiune, ce se vorŭ ţiné Duminecă în 22 Maiu st. n. la 3 óre p. m., în grădina lui D. Comşia din Veza. Blaşiu, 8 Maiu 1887: *Comanda*. Preţulŭ la petrecere de persónă 50 cr. Pompierii liberĭ. Programa: 1. $12^1/_2$ óre adunarea Pompierilorŭ la casa opidană. 2. Plecarea cu tóte recuisitele la depositŭ. 3. Cuvêntare de inaugurare. 4. Eserciţie cu recuisitele. 5. Pausă de $^1/_2$ óră. 6. $2^1/_2$ óre alarmŭ. 7. 3 óre plecarea Pompierilorŭ cu musica la loculŭ de petrecere. La casŭ de timpŭ nefavorabilŭ, petrecerea se va amâna pre Dumineca proximă următóre.

—x—

Inteliginţa română din Cluşiu va arangia *maialulŭ* sĕu, în favorulŭ şcólei de fetiţe ce se va înfiinţa acolo, la 23 Maiu st. n. 1887, în sala din grădina »Stadler«. Inceputulŭ la 5 óre p. m. Cluşiu, în 9 Maiu 1887: *Comitetulŭ*. Preţulŭ intrărei: 1 fl. de persónă. Suprasolvirile se vorŭ chita cu mulţămită pre cale ḑiaristică.

—x—

Junimea studiósă dela gimnasiulŭ gr. cat. românŭ din Năsĕudŭ va arangia *maialulŭ* sĕu la 28 Maiu 1887 st. n. în »Castrulŭ« din Năsĕudŭ, eventualŭ în hotelulŭ „Rahova«. Inceputulŭ la 10 óre a. m, Năsĕudŭ, 10 Maiu 1887: *Comitetulŭ*.

FOILETONŬ.

Urmă galbină şi Pipĕruşŭ vitézulŭ.

(Poveste.)

(Urmare).

Apôi a intratŭ în curţĭ, unde a aflatŭ pe mamonulŭ celŭ bĕtrânŭ, pe tata dracilorŭ. Acela era după mésă, cu pipa în gură şi cu sânge de omŭ într'o sticlă mare, din care totŭ bea. Când a vĕḑutŭ însĕ pe Urmă galbină intrândŭ, şĭ-a scăpatŭ şi sticla din mână şi pipa din gură, şi din negru ce era a îngălbinitŭ de frică, şi tremura ca varga, că elŭ cunoscea pe Urmă galbină. Ér Urmă galbină l'a întrebatŭ: — Hei mamóne, dér acum ce mórte-ţĭ dorescĭ, că şi tu multe ai făcutŭ până ce am datŭ eu de tine? Ér mamonulŭ i a rĕspunsŭ: — Fă cu mine ce i voì, că cunoscŭ că ai putere, nicĭ nu cercŭ a mĕ apĕra; dér, fiindŭ că eştĭ în curţile mele, mĕ rogŭ sĕ mĕ înfunḑĭ într'o bute şi sĕ mĕ bagĭ în una din chiliile curţilorŭ mele. Ér Urmă galbină a ḑisŭ: — Aşa sĕ fiă cum ḑicĭ, ca sĕ nu gândescĭ că mie mĭ-e frică de tine, sciindu te viu, dér sĕ scii, că din bute nu vei eşi până ce nu te-a scóte Mandalina mea, — căcĭ elŭ scia că aşa se chiamă fata împĕratului verde, care o sĕ-i fiă nevastă.

Apoi Urmă galbină s'a dusŭ la bordeiulŭ mamei sale şi i-a spusŭ tótă întêmplarea; mamă-sa s'a bucuratŭ fórte tare şi a doua ḑi s'a mutatŭ în curţĭ, care acuma erau ale lorŭ.

A doua ḑi ér a plecatŭ Urmă galbină la vênatŭ, dér a băgatŭ de sémă că unde călca sĕ făcea urmă, dér ce urmă? urmă galbină'ntraurită. Elŭ s'a minunatŭ de acestŭ lucru, şi a întrebatŭ pe mumă-sa, că óre ce sĕ fiă pricina, de după elŭ rĕmâne urmă galbină într'aurită? Ér mumă-sa i-a rĕspunsŭ: De aceea te-a botezatŭ nănaşulŭ-tĕu Urmă galbină.

Multă vreme n'a mai trecutŭ şi ér i-au venitŭ în minte gândurile însuratului; decĭ, într'o bună diminéţă ḑise: — Mamă, eu mergŭ sĕ mĕ însorŭ. — Du-te, puiulŭ mamei, în voiă-ţĭ stă ce sĕ facĭ, că eştĭ destulŭ de mare şi de cu minte.

Şi s'a dusŭ Urmă galbină aţă la împĕratulŭ verde şi i-a peţitŭ fata, pe Mandalina. Fetei ii plăcea tare de Urmă galbină, că era unŭ voinicŭ numai ca elŭ; părinţii încă nu se impotrivirà şi în câteva ḑile se vĕḑù Urmă galbină cu nevastă şi Mandalina cu bărbatŭ. După ce făcură nunta, se duse cu nevasta la mumă-sa în codru la curţile lui.

Şi duceau ei ḑile bune împreună, Mandalina i era şi scţiă şi mătuşă, dér tinerii nu sciau nimicŭ de una ca asta, numai mama lui Urmă galbină scia, dér tăcea. Elŭ mergea în tótă ḑiua la vênatŭ, însĕmna celea trebuincióse pentru traiulŭ casei, ér mumă-sa şi cu nevastă-sa şedea acasă ca femeile şi mai lucrau câte ceva prin casă, mai şi povesteau una alta, cum e nâravulŭ lorŭ.

După ce sciù Mandalina, că ale cui au fostŭ mai nainte curţile acelea, şi cum au ajunsŭ în mâna lui Urmă galbină, se simţia fălósă că are unŭ bărbatŭ atâtŭ de voinicŭ. Dér muierea-i muiere şi pace! Nu se póte răbda până nu scie ea chiar tóte. Umblase ea în tóte chiliile, vĕḑuse tóte bunătăţile, dér în chilia din fundŭ nu fusese niciodată, că cheia aceleia o purta Urmă galbină totŭ la elŭ.

Odată se furişà Mandalina şi i furà cheia, şi după ce bărbatu-sĕu se duse la vênatŭ — deschise uşa chiliei din fundŭ încetinelŭ şi intrà înăuntru. Dér nu păşi bine înăuntru, când şi plesnirà cercurile de pe bute, şi din ea eşì unŭ voinicŭ mândru şi frumosŭ de sĕ mai ai doi ochĭ sĕ te uiţĭ la elŭ. Era mamonulŭ în chipŭ de omŭ. Mandalinei îi căḑù fórte dragŭ. Se drăgostirà ei tótă ḑiua, până de cătră sérá, când era vremea sĕ soséscă Urmă galbină. Atuncĭ ḑise mamonulŭ: — Acum mergĭ, draga mea, şi pre mine mĕ încuià aicĭ; dér, veḑĭ, de poţĭ, fură paloşulŭ lui Urmă galbină şi mi-lŭ dă mie, că — de ne putemŭ mântui de elŭ — mai bine o sĕ trăescĭ tu cu mine, decâtŭ cum trăescĭ cu elŭ. Am eu şi alte palate mai frumóse, vomŭ merge acolo, şi vomŭ trăi ca doi porumbĭ.

Lugoşŭ, în Maiu 1887.

Onorate D-le Redactorŭ! Era pe la începutulŭ lunei lui Aprilie când petrecui câteva ḑile în Lugoşŭ, centrulŭ comitatului Caraşŭ-Severinŭ. Pe vremea chiar când preoţimea gr. cat. din tractele protopopescĭ a Lugoşului şi Buziaşului se întrunise acolo într'o adunare cu scopŭ de a se constitui, conformŭ regulamentului diecesanŭ, într'unŭ forŭ protopopescŭ relativŭ la dejudecarea causelorŭ disciplinare a persónelorŭ subordinate protopopilorŭ celorŭ 2 tracte, — precum şi cu jurisdicţiunea ca forŭ de I-ma Instanţă în cause matrimoniale.

După ce preoţimea îşĭ isprăvise afacerile pentru carĭ s'a fostŭ întrunitŭ, în corpore şi sĕrbătoresce îmbrăcaţĭ, în frunte cu cei doi protopopĭ tractualĭ, Simionŭ Tămaşŭ şi Dumitru Grecu se presentară în reşedinţa episcopéscă bine-meritatului Episcopŭ diecesanŭ Dr. Victorŭ Mihaii. Era ceva impunĕtorŭ privindŭ acéstă corporaţiune de preoţĭ în ordine arangiaţĭ şi în frunte cu cei 2 protopopĭ tractualĭ, percurgêndŭ stradele Lugoşului dela locuinţa protopopéscă până la reşedinţa episcopéscă, dér şi mai impunĕtorĭ vĕḑêndŭ în sala de primire a Ilustrului Episcopŭ, unde preoţimea prin graiulŭ pro topopului Grecu, în terminĭ aleşĭ şi demnĭ de acestŭ vrednicŭ archiereu îi descoperi sentimentele de supunere, iubire şi alipire cătră P. S Sa, sĕrbătoresce promiţêndu-i cumcă îşĭ vorŭ ţiné de sântă datorinţă de a lupta fără şovăire în totdéuna — dimpreună cu Ilustritatea Sa — pentru binele şi înflorirea bisericilorŭ şi a scólelorŭ nóstre.

Vrednicŭlŭ archiereu şi distinsulŭ păstorŭ, adêncŭ pĕtrunsŭ de acéstă oraţiune ne aşteptată a preoţimei — dér de altcum bine meritată, — cu lacrĕmĭ de bucuriă şi în terminĭ călduroşĭ le mulţămesce din inimă şi ii îndémnă, ca în aceste vremĭ grele sĕ fiă întotdéuna la înălţimea datorinţei lorŭ şi neîncetatŭ sĕ vegheze asupra bisericei şi a şcólelorŭ nóstre şi cu stăruinţă sĕ cerce a conduce pre credincioşĭ atât la fericire sufletéscă eternă, câtŭ şi la cea vremelnică lumĕscă, căcĭ sucursulŭ trebuinciosŭ posibilŭ dela dênsulŭ nu li-lŭ va denega nicĭodată.

După acestea preoţimea mângâiată şi însufleţită de cuvintele Ilustrului Archiereu, se depărtase din curtea episcopéscă cu firmulŭ propusŭ de a face fiăcarele aşa după cum demnulŭ lorŭ părinte le a pusŭ la inimĕ.

Eu din parte-mĭ gratulezŭ din inimă preoţimei celorŭ 2 tracte protopopescĭ pentru omagiele bine meritate aduse Ilustrităţeĭ Sale vrednicului păstorŭ bisericescŭ şi le recomandŭ căldurosŭ, ca pre viitorŭ, precum şi până acuma, ţinêndu-se de înţeleptele, frumósele şi binevoitórele sfaturĭ ale !archiereului lorŭ — şi nesocotindŭ pre cele ale rĕuvoitorilorŭ Ilustrităţii Sale — carĭ în mare parte onorifică posiţia — dér nemeritată — ce astăḑĭ o imbrăcă au de a o mulţămi bunăvoinţeĭ Archiereului lorŭ, şi carĭ cu ingratitudine — pentru că nu le încuviinţéză greşiţii lorŭ paşĭ, iubindŭ adevĕrulŭ şi dreptatea şi înflorirea dér nu nimicirea bunurilorŭ bisericescĭ şi şcolastice diecesane — cércă de a-lŭ usurpa şi discredita înaintea preoţimei şi credincioşilorŭ sĕi — le recomandŭ ḑicŭ ca într'unŭ gândŭ şi simţire sĕ lucre împreună cu dênsulŭ pentru înflorirea bisericelorŭ, şcólelorŭ şi credincioşilorŭ lorŭ, căcĭ fiindŭ credincioşii acestei diecese Românĭ, ér bisericele şi şcólele naţionale — pentru prosperarea némului nostru lucră şi de aicĭ întrégă Românimea le va fi recunoscĕtóre, firesce lucrândŭ în direcţiune naţională, dér nu contrară ei.

Totŭ cu ocasiunea mai susŭ amintită, adecă în primele ḑile ale lunei lui Aprilie, s'a ţinutŭ în localităţile protopopescĭ din Lugoşŭ adunarea ordinară anuală a preoţimei gr. cath. din tractulŭ Lugoşului. Abia de 3 anĭ s'au introdusŭ aceste adunărĭ protopopescĭ în sinulŭ clerului gr cath. şi urmările lorŭ binefăcĕtóre se şi potŭ vedea, mai alesŭ acolo unde în fruntea protopopiatelorŭ — precum e şi în tractulŭ Lugoşului—stau ómenĭ zeloşĭ şi conscii de datorinţele lorŭ.

Căcĭ de pildă on. d-nŭ protopopŭ alŭ Lugoşului Simeonŭ Tămaşŭ avêndŭ în vedere lipsele şi neajunsele scólelorŭ conf. din tractulŭ sĕu, la propria iniţiativă din contribuirile anualĭ ale preoţilorŭ a creatŭ unŭ fondŭ protopopescŭ, c re deşi numai de 3 anĭ pusŭ în viéţă, numĕră astăḑĭ suma de 190 fl. 81 cr. şi carele în câţiva anĭ ajungêndŭ suma de 500 fl. are menirea, ca din 2 terţialităţĭ a intereselorŭ după acestŭ capitalŭ sĕ se procure cărţĭ şcolastice pentru şcolariĭ sĕracĭ dela şcólele confes. din tractŭ, ér partea restantă în fiăcare anŭ sĕ se capitaliseze.

Frumósă menire şi demnă de iniţiatoriulŭ ei e acésta şi cu deosebire acolo, unde şcólele nóstre confes. nu au fondurĭ din carĭ sĕ se susţină; şi ar'fi fare de doritŭ, ca ecsemplulŭ acestuĭ protopopŭ vrednicŭ sĕ-lŭ urmeze toţĭ protopopii românĭ fără osebire de confesiune, căcĭ numai aşa vomŭ ajunge mai uşorŭ la ţintă—s'apoi şi décă noi de noi nu ne vomŭ crea şi ajuta orĭ şi ce instituţiunĭ ce ţintescŭ la ridicarea neamului nostru, străinii nu se 'ndură decâtŭ sĕ ni le paraliseze, ba mai multŭ, chiar sĕ le ruineze. *Călĕtorescu.*

Lăpuşulŭ ungurescŭ, 29 Aprilie n. c.

»Reuniunea filială« a învĕţătorilorŭ românĭ gr. cat. din tractulŭ protopopescŭ alŭ Lăpuşului ungurescŭ şĭ-a ţinutŭ sesiunea sa de primăvéră în Dumineca Tomei în comuna Cufóia, o comună curatŭ românéscă de confesiunea gr. cat. cu 377 suflete, avêndŭ biserică destulŭ de frumósă, scólă de mijlocŭ, er casă parochială de locŭ. Preotŭ administratorŭ e d-lŭ protopopŭ Vasiliu Muste, învĕţătorŭ provisoriu d-lŭ Constantinŭ Belu, care propune la 20 scolarĭ de ambele sexe, obligaţĭ a cerceta scóla ar fi 50.

Serviciulŭ divinŭ s'a sĕvĕrşitŭ de v.-protopopŭ Vasiliu Muste în presenţa d-lorŭ învĕţătorĭ din tractŭ: A. Latişiu şi V. Rebreanu din Lăpuşulŭ ungurescŭ, I. Bizó din Suciulŭ superiorŭ, I. Gherghelŭ din Grosi, N. Filipŭ din Suciulŭ inferiorŭ şi Const. Belu din Cufóia. Deşi numĕrulŭ învĕţătorilorŭ obligaţĭ a fi de faţă ar fi trebuitŭ sĕ se urce la 11 totuşĭ cei presenţi, sub conducerea d-lui v.-prot., întrunindu-se în sala scólei au decisŭ fórte multe spre binele şi înaintarea învĕţĕmêntului elementarŭ.

După sĕvêrşirea serviciului divinŭ, cu care ocasiune d lŭ v.-protopopŭ Muste a rostitŭ o predică frumósă cu privire la însemnătatea adunărei susŭ atinsei Reuniunĭ, cei 6 învĕţătorĭ, acompaniaţĭ de unŭ frumosŭ nu mĕrŭ de poporenĭ, se întruniră în sala scólei, unde d-lŭ v.-protopopŭ ca preşedinte deschide adunarea prin o cuvêntare scurtă, dér potrivită. Programulŭ lucrărilorŭ s'a începutŭ mai întêiu tema „Tractarea practică a tăbliţei" de d-lŭ învĕţătorŭ Cost. Belu. A urmatŭ după acésta cetirea disertaţiunei despre metale în genere şi marmoră în specie, lucrată de V. Rebreanu, din incidentulŭ că în hotarulŭ Cufóiei, respective a comunelorŭ: Dobriculŭ-Lăpuşului, Dealulŭ Cornilorŭ, Petrişŭ, Măgura, Preluca, Cufóia, Maşica şi Buteasa se află unŭ soiu de marmoră în 3 colorĭ: galbenă-suriă, albă-suriă şi negriă sură.

Tema a fostŭ primită între aclamaţiunĭ de „sĕ trăiască" atâtŭ de poporŭ, câtŭ şi de presenţii inteligenţĭ. Operatulŭ d-lui A. Latişiu referitorŭ la „Descrierea istorică şi etnografică a Cufóiei aşisderea a fostŭ primitŭ fórte călduroşŭ.

După ce urmară mai multe alte desbaterĭ se decide în fine, ca învĕţătorii carĭ n'au participatŭ la adunare, sĕ se pedepséscă în sensulŭ regulamentului reuniunei § 6, cu câte unŭ florenŭ v. a, ér banii încassaţĭ sĕ se folosésca spre înfiinţarea unei bibliotecĭ învĕţătorescĭ tractualĭ. Acestŭ conclus la propunerea d lui A. Latişŭ fu adusŭ în unanimitate.

Adunarea de tómnă a Reuniunei se statoresce în Rogozŭ, şi încă cu adausulŭ, că după ce în aceea comună edificiu scolasticŭ nu esistă dd. Alesiu Latisiu şi Vasiliu Rebreanu sĕ ducă cu sine copii scolarĭ, cu carĭ V. Rebreanu sĕ tracteze practice „Chilia scólei cu mobiliarulŭ sĕu", ér A. Latişiu sĕ diserteze: „Necesitatea edificiului scolasticŭ."

De observatŭ e, că în tractŭ 7 comune suntŭ fără scólă şi învĕţătorŭ şi anume comunele: Rogozŭ, Libotin, Ungurenĭ, Cupşienĭ, Poiana Porcnlui, Costenĭ şi Dobricŭ. În timpulŭ din ur ma s'au făcutŭ p'aicĭ trecerĭ la religiunea gr. catolică.

Pentru insufleţirea poporului s'a decisŭ, ca Reuniunea sĕ'şĭ ţină adunările sale atâtŭ de tómnă, câtŭ şi de primăvéră — pe câtŭ împrejurările vorŭ ierta — pe rêndŭ în fiăcare comună fără scólă şi învĕţătorŭ.

În urmă, d-lŭ preşedinte, care altcum corespunde pre deplinŭ chiămărei sale în tótă privinţa, mulţumesce tuturorŭ celorŭ presenţĭ pentru participare şi viulŭ interesŭ, ce l'au arĕtatŭ cu acéstă ocasiune, apoi declară adunarea de închisă.

Eu încă dorescŭ sĕ dea bunulŭ Dumneḑeu, ca cu ocasiunea adunărei reuniunei nóstre de tómnă în Rogozu, sĕ se fi vindecatŭ rana durerei tuturorŭ binesimţitorilorŭ bărbaţĭ, carĭ au la inimă causa nóstră scolară.

Vasiliu Rebrénu
învĕţătorŭ norm. sec.

SCIRÎ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BUCURESCĬ, 16 Maiu. — **Împĕrătésa Austriei a plecatŭ erĭ la 4 óre d. a.**

SOFIA, 17 Maiu. — **Scirea, că regenţa va convoca adunarea naţională, ca sĕ proclame independenţa, este falsă.**

DIVERSE.

Plóiă négră. — Unŭ fenomenŭ atmosfericŭ, constatatŭ pentru ântêiaşĭ dată, póte, s'a produsŭ acum de curêndŭ la Castlecomer, oraşŭ din Irlanda. Pe la 8 óre după améḑĭ, cerulŭ s'a întunecatŭ, tunetulŭ a începutŭ sĕ bubuiă, şi peste o oră séu două după aceea, se vĕḑu căḑêndŭ o plóiă cu totulŭ négră, — aşa de négră, că păta hainele trecĕtorilorŭ. In câmpiă, animalele fugiau răcnindŭ, cânii urlau ca cum ar fi fostŭ turbaţĭ. Plóia négră, care părea plină de o pulbere insolubilă, a coloratŭ apa riurilorŭ şi a fântânilorŭ din localitate aşa că nu mai era bună de beutŭ.

Inţelesulŭ numelorŭ femeescĭ. — Numele femeilorŭ nóstre trebue considerate ca provenindŭ mai alesŭ din limba elină, latină şi ebraică. Din limba elină suntŭ luate următórele nume: Agnes (Inocentă), Eleonora şi Laura (Milósă), Elena (Strălucitóre), Irina (Pacinică), Melania (Intunecată). Din limba latină: Aurelia (Aurita), Beata (Ferioită), Clara (Curata), Clementina (Smerita) Francisca (Liberala), Leonia (Curagiósă,) Lucia (Luminată), Margareta (Mărgăritare), Felicia (Fericită), Sabina (Răpită), Ursula (Ursóica). Din limba ebraică şi alte limbĭ orientale: Ana (Amabilă), Elisabeta (de Dumneḑeu mărită), Gabriela (Dumneḑeeasca), Marta (Supĕrată), Maria (Indărĕtnică), Rebeca (Bine-nutrită), Sara (Stăpână), Susana (curată ca crinulŭ), Sidonia (Pescăriţă). Din vechia limbă germană: Berta (Strălucită), Ema (Casnică), Carolina (Puternică), Matilda (Eroina).

O curiósă descoperire. — Ḑilele acestea din urmă, săpându-se temeliile unei case vechĭ la Forst (Germania) lucrătorii au datŭ peste scheletulŭ unui omŭ şi alŭ unui calŭ, carĭ probabilŭ că fuseseră într'unŭ mormêntŭ. Lângă scheletulŭ omului se afla o lance de ferŭ. Casca lui avea o înălţime de cincĭ-ḑecĭ centimetri. Aci este vorba de o descoperire istorică dintre cele mai însemnate, căcĭ se dovedesce că în primii timpĭ ai veacului de mijlocŭ rĕsboinicii de rasă nobilă se înmormêntau cu caii lorŭ. Se póte aproximativŭ sĕ se scie epoca înmormêntării după monedele găsite lângă aceste schelete; ele datéză din secolulŭ alŭ ḑecelea şi alŭ un-spre-ḑecelea. Mai târḑiu, la epoca monumentelorŭ gotice, pe morminte se afla statuele cavalerilorŭ carĭ stau culcaţĭ în costumŭ de resbelŭ, cu capulŭ pe o perină şi cu piciórele întinse.

Logodnă. — Ni se scrie: Dumineca în 8 l. c. d-lŭ *Iuliu Mihali*, proprietarŭ în Câmpulŭ lungŭ, şĭ-a încredinţatŭ de fiitóre consórtă pe d-şóra *Vilma Şandor* din Ciachi-Gârbău.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureşianu**

Şi Mandalina a eşitŭ dela mamonulŭ şi şĭ-a aşteptatŭ bărbatulŭ. Elŭ a şi ajunsŭ acasă în scurtă vreme, şĭ-a aninatŭ armele de cuiu, ca şi de alte dăţĭ, şi s'a pusŭ la cină, ér după cină la hodină.

Când dormia însĕ mai bine, se sculă drăguţa lui de muiere de lângă elŭ, luă paloşulŭ din cuiu şi-lŭ duse mamonului. Acela eşi repede din chilia lui, merse la patulŭ unde dormia Urmă galbină, ilŭ treḑi din somnŭ şi-i ḑise: — Ce mórte-ţĭ doresci? Ér Urmă galbină ḑise: — Taie-mĭ capulŭ şi mĕ aruncă în tĕu, că vĕdŭ că m'au părăsitŭ puterile, decând credinciósa mea de muere ţĭ-a datŭ paloşulŭ meu.

Şi mamonulŭ i-a tăiatŭ capulŭ şi l'a aruncatŭ în tĕu, apoi a luatŭ pe Mandalina de mână şi s'a dusŭ la alte curţĭ cu ea, care erau într'o pădure mare, departe de acolea, cale de trei ḑile drăcescĭ.

Mama lui Urmă galbină rĕmase singură plângêndŭ după copilulŭ ei şi vĕḑêndu se fără mângâiere şi fără ajutorŭ.

Diminéţa dă sĕ mĕture prin casă, şi mĕtură ea cât mĕtură, până i se năzaresce că vede unŭ firŭ de piperŭ Ea se plécă şi ridică piperiulŭ şi-lŭ pune pe mésă, dér acela se turdulică josŭ; ilŭ mai ia odată, şi-lŭ pune în sinŭ, dér elŭ şi de acolo sare josŭ. Atuncĭ s'a mâniatŭ şi l'a băgatŭ în gură, şi huzdupŭ piperiulŭ pe grumaḑĭ la vale. Din minutulŭ acela ea a rĕmasŭ îngreunată, şi nu preste multă vreme a născutŭ unŭ feciorăşŭ frumosŭ şi voinicŭ.

Nu multŭ după aceea nimerescŭ pe acolo doi moşnegĭ şi o întrebă, că botezatŭ este copilulŭ? Er ea le rĕspunde că nu-i botezatŭ. Decĭ cei doi moşnegĭ ilŭ botezară şĭ-i puseră numele Pipĕruşŭ vitézulŭ, şi ilŭ dăruiră cu unŭ paloşŭ, o puşcă şi cu o traistă, în carea erau trei suflete.

Şi Pipĕruşŭ vitézulŭ crescea ca din poveste; numai decâtŭ a treia, a patra ḑi era feciorŭ holteiu, şi mergea la vênatŭ, şi aducea mamei sale căpriόre şi cerbĭ, misteţĭ şi iepurĭ, şi alte sĕlbătăcii bune de mâncare Elŭ era cu multŭ mai vitézŭ şi mai priceputŭ decâtŭ Urmă galbină, scia şi limba păsĕréscă, şi a tuturorŭ dobitócelorŭ şi gadinelorŭ*) din pădure.

Când mergea diminéţa la vênatŭ, auḑia paserile ciripindŭ şi elŭ pricepea ce ḑicŭ ele, că ele ḑiceau: Voinicŭlŭ acesta sémĕnă tare cu frate-sĕu, cu Urmă galbină, dér e mai vitézŭ decâtŭ acela.

Intr'altŭ locŭ auḑi doi cerbĭ sfătuindu-se. De când a omorîtŭ mamonulŭ pe Urmă galbină, amŭ avutŭ pace prin crângurĭ; dér de când s'a ivitŭ Pipĕruşŭ vitézulŭ, fratele lui Urmă galbină, n'avemŭ pace nicĭ în somnŭ, că este multŭ mai vitézŭ decâtŭ Urmă galbină.

*) gadină = animalŭ, se aude pe Someşulŭ mare.

Şi elŭ pricepea glasulŭ lorŭ, şi se gândia adesea décă am mai avutŭ fraţĭ, de ce óre nu-mĭ spune mama ce s'a întêmplatŭ cu ei, sĕ mergŭ sĕ-i cautŭ.

Intr'o ḑi, după ce éră auḑi paserile ciripindŭ şi gadinile vorbindŭ în glasulŭ lorŭ despre elŭ şi despre Urmă galbină nu se putŭ răbda sĕ nu întrebe pe maică-sa:— Mamă, mai avut'am fraţĭ? Éră mamă-sa îi rĕspunse că nu a avutŭ nicĭ unŭ frate.

Atuncĭ Pipĕruşŭ s'a supĕratŭ, vĕḑêndŭ că mumă-sa nu vré a'i spune şi s'a făcutŭ beteagŭ; mumă-sa l'a întrebatŭ că ce sĕ-i facă, ca sĕ-lŭ pótă tămădui? Ér elŭ a rĕspunsŭ: — Eu nu m'oiu tămădui până nu voiu suge lapte din ţiţele tale pe sub talpa curţilorŭ acestora.

Mumă-sa temêndu-se sĕ nu i se bolnăvéscă feciorulŭ şi mai rĕu, i-a rĕspunsŭ:

Dér cum nu ţĭ-aşŭ da, dragulŭ mamei, dér cine sĕ ridice cuţile acestea marĭ, ca sĕ'ţĭ potŭ da ţiţă pe sub talpa lorŭ?

Ér Pipĕruşŭ vitézulŭ numai decâtŭ s'a sculatŭ din patŭ şi numai cu degetulŭ celŭ micŭ a ridicatŭ curţile de şĭ-a pututŭ mumă-sa băga pe sub ele ţiţa sĕ-i dee sĕ sugă. Atuncĭ elŭ a slobodŭ o lécă curţile şi când începŭ a durea pe mumă-sa a mai întrebat'o: — Mamă, mai avut'am fraţĭ? (Va urma).

Cursulŭ la bursa de Viena

din 14 Maiu st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	101.65
Rentă de hârtiă 5%	88.95
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	126 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	115 50
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	1C4.60
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 60
Bonurĭ rurale transilvane	104 50
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.50
Imprumutulŭ cu premiu ung.	119.75
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123.75
Renta de hârtiă austriacă	81.40
Renta de arg. austr.	82.60
Renta de aurŭ austr.	112 50
Losurile din 1860	135.50
Acțiunile băncel austro-ungare	878.—
Act. băncel de creditŭ ung.	284.25
Act. băncel de creditŭ austr.	289.90
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.98
Napoleon-d'orĭ	10.05
Mărcĭ 100 împ. germ.	62.32
Londra 10 Livres sterlinge	127.—

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 29 Aprilie st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	91½	92—
Renta rom. amort. (5%)	93¾	94¼
» convert. (6%)	88¾	89½
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	105½/
» „ „ (5%)	88½	89—
» » urban (7%)	102¼	103—
» » » (6%)	95—	95½
» » » (5%)	86—	86½
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	15.25	15.75
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.01	2.02

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 16 Maiu st. n. 1867.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.62	Vênd.	8.64
Argint românesc	»	8.55	»	8.59
Napoleon-d'orĭ	»	9.99	»	10.03
Lire turcescĭ	»	11.35	»	11.40
Imperialĭ	»	10.35	»	10.40
Galbenĭ	»	5.91	»	5.95
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	111.—	»	112.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Mersulŭ trenurilorŭ

Valabilŭ dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia **Predealŭ-Budapesta** și pe linia **Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	—	—	7.30
Predealŭ (	—	—	—	1.14
(	—	—	—	—
Timișŭ	—	—	—	1.45
Brașovŭ (	—	—	—	—
(	7.47	—	4.16	2.32
Feldióra	8.24	—	5.02	—
Apatia	8 51	—	5 43	—
Agostonfalva	9.14	—	6.15	—
Homorodŭ	9.51	—	7.06	—
Hașfaleu	11.03	—	8.52	—
Sighișóra (	11.29	—	9.19	—
(	11.26	—	9.31	—
Elisabetopole	12 00	—	10.16	—
Mediașŭ	12.29	—	10.57	—
Copsa mică	12.44	—	11.19 11.31	—
Micăsasa	1.05	—	11.52	—
Blașiu	1.34	—	12.31	—
Crăciunelŭ	1.46	—	12.48	—
Teiușŭ	2.09	—	1.22	—
Aiudŭ	2.39	—	2.18	—
Vințulŭ de susŭ	3.01	—	2.48	—
Uióra	3.08	—	2.56	—
Cucerdea	3.14	—	3 64	—
Ghirișŭ	3.53	—	4.51	—
Apahida	5.10	—	5.28	—
Clușiu (	5.30	—	5 56	—
(	—	6.03	—	8.00
Nedeșdu	—	6.21	—	8.36
Ghirbĕu	—	—	—	9.02
Aghirișŭ	—	—	—	9.32
Stana	—	—	—	10.11
Huiedinŭ	—	7.14	—	10.51
Ciucia	—	7.43	—	12.16
Bucia	—	—	—	12.50
Bratca	—	—	—	1.21
Rév	—	8.22	—	2.02
Mezö-Telegd	—	8.48	—	3.06
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	3.38
Várad-Velințe	—	—	—	3.54
Oradia-mare (	—	9.13	—	4.05
(	—	9.18	10.55	4.50
P. Ladány	—	10.38	1.23	7.28
Szolnok	—	12.20	3.24	—
Buda-pesta	—	2.15	10.05	—
Viena (	—	—	2.15	—
(	—	8.00	6.05	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	--
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	8.00
Szolnok	11.05	3.58	7.38	9.34	11.40
P. Ladány	2 02	5.28	5 40	11.26	2.31
Oradea mare	4.12	6.58	9.14	1.38	—
Várad-Velencze	—	—	9.24	2.06	..
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.41	2.17	—
Mezö-Telegd	—	7.33	10.19	2.40	—
Rév	—	8.04	11.38	3.24	—
Bratca	—	—	12.18	3.47	—
Bucia	—	—	12.54	4.07	—
Ciucia	—	8.58	1.57	4.33	—
Huiedin	—	9.28	3.11	5.15	—
Stana	—	—	3.40	5.34	—
Aghiriș	—	—	4.15	5.55	—
Ghirbĕu	—	—	4.36	6.07	—
Nedeșdu	—	—	4.58	6.24	--
Clușiu (	—	10.28	5.26	6.43	—
(	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	11 19	—	—	—	7.36
Ghiriș	12 30	—	—	—	9.06
Cucerdea (	1.01	—	—	—	9.53
(	1.06	—	—	—	10.—
Uióra	1.13	—	—	—	10.09
Vințulŭ de susŭ	1.20	—	—	—	10.19
Aiudŭ	1.41	—	—	—	10.48
Teiușŭ	2.00	—	—	—	11.14
Crăciunelŭ	2.35	—	—	—	12.12
Blașŭ	2.48	—	—	—	12.30
Micăsasa	3.20	—	—	—	1.12
Copșa mic.	3 36	—	—	—	1.32
Mediașŭ	4.00	—	—	—	2.18
Elisabetopole	4.35	—	—	—	3.03
Sigișóra	5.12	—	—	—	3.49
Hașfaleu	5.37	—	—	—	4.28
Homorod	7.02	—	—	—	6.16
Agostonfalva	7.43	—	—	—	7.06
Apatia	8.11	—	—	—	7.46
Feldióra	8.41	—	—	—	8.25
Brașovŭ (	9.21	—	—	—	9.15
(	—	—	1.55	—	—
Timișŭ	—	—	2.53	—	—
Predealŭ (	—	—	—	—	--
(	—	—	3.28	—	—
Bucurescĭ	—	—	9.35	—	—

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Teiușŭ	11.24	—	2.40
Alba-Iulia	11.39	—	3.14
Vințulŭ de josŭ	12.30	—	4.22
Șibotŭ	12.52	—	4.50
Orăștia	1.01	—	5.18
Simeria (Piski)	2.03	—	5.47
Deva	2 52	—	6.35
Branicĭca	3.23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.28
Gurasada	4.08	—	7.40
Zam	4.25	—	8.11
Soborșin	5.30	—	8.46
Bĕrzova	5.56	—	9 33
Conopŭ	6.27	—	9.53
Radna-Lipova	6.47	—	10.27
Paulișŭ	7.28	—	10.42
Gyorok	7.43	—	10.58
Glogovațŭ	7.59	—	11.25
Aradŭ	8.28	—	11.39
Szolnok (	8.42	—	4 52
(	—	—	5.12
Budapesta	—	—	8.20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiușŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	12.10	—
Budapesta	8.20	9.05	—
Szolnok (	11.20	12.41	—
(	4.10	5.45	—
Aradŭ	4.30	6.—	7.04
Glogovațŭ	4.43	6.13	7.22
Gyorok	5 07	6.38	7.58
Paulișŭ	5.19	6.51	8 17
Radna-Lipova	5.41	7.10	8.36
Conopŭ	6 09	7.37	—
Bĕrzova	6.28	7.55	—
Soborșin	7 25	8.42	—
Zam	8.01	9.12	—
Gurasada	8.34	9.41	—
Ilia	8 55	9.58	—
Branicĭca	9.19	10.17	—
Deva	9.51	10.42	--
Simeria (Piski)	10.35	11 07	—
Orăștiă	11.11	11.37	—
Șibotŭ	11.43	12.—	—
Vințulŭ de josŭ	12.18	12.29	--
Alba-Iulia	12.36	12.46	—
Teiușŭ	1.29	1.41	—

Aradŭ-Timișóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenu mixt
Aradŭ	5.48	—	6.05
Aradulŭ nou	6.19	—	6.33
Németh-Ságh	6.44	—	6.58
Vinga	7.16	—	7.29
Orczifalva	7.47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timișóra	9.02	—	9.08

Simeria (Piski) **Petroșeni**

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	11.25	—	2.42
Streiu	11.58	—	3.25
Hațegŭ	12.46	—	4.16
Pui	1.37	—	5.11
Crivadia	2.24	—	5.58
Banița	3.05	—	6.40
Petroșeni	3.37	—	7.12

Timișóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timișóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6.32
Vinga	8.15	—	7.02
Németh-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8.01
Aradŭ	9.27	—	8.17

Petroșeni—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Petroșeni	10.07	—	6.10
Banița	10.48	—	6.53
Crivadia	11.25	—	7 37
Pui	12.05	—	8.20
Hațegŭ	12.42	—	9.01
Streiu	1.22	—	9.52
Simeria	1.53	—	10.31

Tipografia *ALEXI* Brașovŭ. Hârtia din fabrica lui Martin Kopony, Zernescĭ